

[Hans Nielsen.]

Arbejdsfrihed har været optaget til Drøftelse paa denne Konferencé, men at denne Drøftelse ikke har ført til noget, idet det viste sig, at der ikke var Flertal for at tage Spørgsmaalet op til Forhandling. Man drøftede først Spørgsmaalet om at udsende Spørgeskemaer til de forskellige Regeringer, men det faldt igennem. Spørgeskemaets væsentligste Indhold skulde være følgende:

„Mener De, at hensigtsmæssig Frihed for faglige Organisationer passende kan angives paa følgende Maade: Frihed for Fagforeninger til at forfølge deres Formaal ved alle Midler, der ikke er i Strid med Love og Bestemmelser om Opretholdelse af den offentlige Orden?“

Det var jo en Forespørgsel, der langt fra gik saa vidt som de Ideer, der er nedlagt i det foreliggende Lovforslag; men til Trods derfor var det ikke muligt i Genève at faa Flertal for det. Og det var ikke, fordi Socialdemokraterne var i Flertal i Genève, tværtimod, de maa have været i meget lille Mindretal, efter alt, hvad jeg ved, var de saakaldte borgerlige Partier — saaledes kan man vel kalde dem i denne Forbindelse — i stort Flertal.

Dette Spørgeskema blev altsaa forkastet. Man drøftede derefter Spørgsmaalet om, hvorvidt man paa næste Konferencé skulde optage til Drøftelse det samme Spørgsmaal om Erhvervs- og Arbejdsfrihed, men det blev forkastet med 66 Stemmer mod 28. Jeg gør opmærksom paa, at den danske Regerings Repræsentanter, der maa være udsendt af den nuværende højtærede Indenrigsminister, stemte ikke ved den Afstemning. Forslaget blev, som sagt, forkastet med 66 Stemmer mod 28, der var altsaa et mægtigt Flertal.

Saa vidt man kan se af den korte Beretning, var der fra alle Sider i Genève Erkendelse af, at man her, som Hr. Langkjær siger, befandt sig overfor et saa omtaaligt Spørgsmaal, at man ikke kan gaa hen og løse det ved nogle ganske tilfældigt valgte Paragraffer. Der er saa mange, mange Interesser og Forhold, der her griber ind i hinanden, Spørgsmaalet maa overvejes af kompetente Folk, og man maa have undersøgt til Bunds Virkningerne af en saadan Lovgivning, før man lovgiver paa dette Omraade.

Alle disse Mænd i Genève, som jeg gaar ud fra hører til de mest fremsynede og forstaaende paa dette Omraade, var altsaa af denne Mening; men alle disse Ting, som er kommet op, siden vi sidst

havde dette Lovforslag til Behandling, gør ikke Indtryk paa den højtærede Regering. Jeg forstaaer det nøjagtigt paa samme Maade, som Hr. Langkjær har forstaaet det, at dette Forslag er et politisk Forslag, det har sin indrepolitisk Mission her i Danmark, det er et Mellemværende mellem de Konservative og Venstre. Det vil jo saa vise sig i den kommende Vinter, om det kan lykkes Venstre at manøvrere sig en Stilling til, saaledes at det kan faa Forslaget ført igennem dette Ting. Jeg tror ikke, det vil lykkes, thi hvis dette Forslag bliver til Lov, vil sikkert mange af dem, der stemmer for det, komme til at angre det mange Gange bagefter. Det kan man være ganske overbevist om.

Hendriksen: Jeg er i det heldige Tilfælde at kunne nøjes med at henholde mig til de Udtalelser, jeg fremsatte i forrige Samling baade ved Sagens første Behandling og ved anden Behandling, navnlig efter at der er taget Hensyn til de Henstillinger, som man fra vor Side fremsatte ved anden Behandling, vedrørende en Ændring i § 2, saaledes at Domstolene eventuelle Tilkaldelse af særlige sagskyndige sker efter Regler, der ganske svarer til de ifølge Retsplejeloven for Syns- og Skønsmænd gældende. Forslaget giver mig derfor ikke Anledning til at fremsætte yderligere Bemærkninger. I øvrigt skal jo Forslaget i Udvalg, og det forekommer mig derfor urkesløst at fortsætte Debatten, hvor vi slap den i forrige Samling. Mit Partis Syn paa hele denne Sag er nøjagtigt det samme som i forrige Samling, og de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen just nu har fremsat, forandrer intet i saa Henseende.

Men ganske ejendommeligt er det, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet fører Arbejdsgiverforeningen saa kraftigt i Marken for de Meninger, han forfægter saa kraftigt. Saalunde har det ikke været alle Dage; men nu er det saaledes, at det ærede Medlem velvilligst faar overladt af Arbejdsgiverforeningens Formand, Hr. Langkjær, Generalforsamlingsprotokollen, saaledes at han er i Stand til at citere Generalforsamlingens Forhandlinger. Naturligvis glæder dette mig paa en Maade, endda overordentlig stærkt, for det er glædeligt, at Forholdene nu ligger saaledes, at man fra Socialdemokratiets Side lægger saa stor Vægt paa de Udtalelser, der fremsættes fra Arbejdsgiverforeningen, og tager saa meget Hensyn til dens Meninger. Det lover godt, forekommer det